

“Ignis, lux, lumenque purum habitat in cœlo.”

Cœlo in quam eo quod supra ætherem est primus, ut dicebat ignis. Deinde:

Πῦρ αἰθήρ, φλοξ, φῶς.

“Ignis, æther, flamma, lux, lumen.”

Præponens semper ignem primum illum, empyreum. A quo, ut a corpore diviniore, corpora æther, flamma, lux, et lumen corporeum ducit originem. Et a quo stellæ, Sol Planetæ, lucas suas habent, luminaque nobis largiuntur, et illuc unde hauserunt a principio, refundunt. Sed ante Græcum Parmenidem, dogmata hæc in oraculis fuere Zoroastri, primi totius humanæ sapientiæ, vel repertoris, vel doctoris.

Is oraculo quodam suo cecinit.

Καὶ γὰρ τίς πρὸς ὄγκος ἔην ἕτερος, τὰ δὲ πάντα.
Αὐτουργῶν, ἵνα σῶμα τὸ κοσμικὸν ἐκτολυπευθῆ.

“Namque ignis moles erat altera. Ista omnia.
Per se efficiens, ut corpus mundanum perficeretur.”

In quo satis aperte dixit, aliam ignis ab æthere esse molem, a qua, et æther, et astra, et aer, et aqua, et terra efficerentur et perficerentur. Hanc molem, eandem alio loco proprio nomine mundum Empyreum appellat in hæc verba:

Πηγαῖον ἄλλον ὃς τὸν ἐμπύριον κόσμον ἀγει.

“Fontanum alium, qui Empyreum mundum agit.”

Alio quoque ignem eundem nominavit.

Ἀρδὴν ἐμπυροῦσα, φάος, πῦρ, αἰθέρα κοσμοῦς.

“Abunde animans, lucem, ignem, æthera, mundos.”

Hoc oraculum Proclus, qui omnia ea vidit, et quæ in tanta habuit admiratione, ut θεοδοτα, et θεοπαράδοτα, a Deo data, et a Deo tradita appellaverit, referente Simplicio, in hunc modum exposuit, sed afferam eius verba, quæ ab interpretibus, cum non intelligerentur, sunt versa perperam:

Δύο νοήσωμεν σφαῖρας, τὴν μὲν φωτὸς ἐν ὃς, τὴν δ' ἐκ πολλῶν σωμάτων, ἴσας ἀλλήλαις κατὰ τὸν ὄγκον. Ἀλλὰ τὴν μὲν ἔδρασον ὁμοῦ τῷ κέντρῳ. τὴν δ' ἐμβιβάσας εἰς ταύτην, ὅλον τε ὄψει τὸν κόσμον ἐν τόπῳ, ἐν τῷ ἀκινήτῳ φωτὶ κινούμενον, καὶ τοῦτον καθ' ὅλον μὲν εἶναι ἀκίνητον, ἵνα μιμεῖται τὸν τόπον κατὰ μέρος δε κινούμενον, ἵνα ταύτη ἔλαπον ἔχει τοῦ τόπου. Καὶ ἀπὸ τῶν λογίων δὲ τῶν Χαλδαιοῦς ἐκδοθέντων τὰ περὶ τῆς πηγαίας ψυχῆς εἰρημένα. Ἀρδὴν ἐμπυροῦσα φάος, πῦρ, αἰθέρα, κόσμους, τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ φῶς τὸ ὑπὲρ τὸ ἐμπύριον, μονὰς ὃν πρὸ τριάδος τῆς τοῦ ἐμπυρίου καὶ αἰθερίου, καὶ ὕλαιου.

“Duas mente concipiamus sphaeras, alteram luminis unius, alteram ex corporibus multis; æquales adinvicem mole. Sed alteram colloca insimul cum centro, alteram in eam indens,